

Pročitnutí

Jan Burian

Když i ten, kdo je sám, tě začne podezírat,
že nedovedeš být nešťasten, jak je on,
že snad máš dvojníka, jenž ze zrcadla zírá,
že nejsi stálice, jen bludný povětroň,

náhoda přehánka či boží dopuštění,
jen sloupec údajů, jež nelze sečísti...
Jenom Bůh snad už ví, bylo-li to, co není:
popravy mláďátek, skřípění čelistí,

zázraky, kupčení v chrámech a zmrtvýchvstání
a jiné naivní historky z Knihy kněh.
Jakási neutra jsou tu - vzplání a zdání,
varhany cigaret, jimž srdce šlape měch,

souhra, která se zas sesouvá nedohrána.
Na stole popelí se ochraptělá rána,
tvá hlava zmítaná, těžká jak pápěří,
a ten, kdo, ač je sám, sám sobě nevěří.